ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 27.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προκληρωτία ἐτησία ἢ καθ' ἑξαμηνίαν εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»
Ἐν ὁδῷ Βουλῆς 28, ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Νίκης Ἀιγύπτου.

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — *2 Σεπτεμβρίου 1884.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἡ Μονὴ τῆς Φανερωμένης ὑπὸ Γ. Λαμπάκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά.—Κ. Σ. Κόντου Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. — Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἄνευ ἐρωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις. — Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΛΟΥ: Τὰ κοιμητήρια τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Σπυρίδωνος Κ. Παγανέλη. — Τίνες ἦλθον κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. (συνέχεια) — *Dr Eduard Zeller*. Σύνοψις τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ὑπὸ Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου (τέλος). — Οἱ Φιλέλληνες (τέλος). — Ῥεμβασμοί, ποίημα ὑπὸ Σουρῆ. — Ὁ Συνταγματάρχης, ἀμερικανικὸν διήγημα. — Ἐθνογραφικά.

Η ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Ἡ ἐν Σαλαμῖνι μονὴ τῆς Φανερωμένης, ἧς ἡ ἑορτὴ ἐπανηγυρίσθη τὴν 23 π. Αὐγούστου, δικαίως ὑπὸ πάντων θαυμάζεται καὶ διὰ τὴν τοποθεσίαν της καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν χριστιανικῶν αὐτῆς γραφῶν (fresca).

Ἡ μονὴ αὕτη κατά τινας κεῖται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς θέσεως, ἐφ' ἧς πάλαι ποτὲ ἦν ὁ ναὸς τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς[1]· Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τῆς Μονῆς, ἅτινα ἔδωκεν ἡμῖν εἰς μελέτην ὁ δραστήριος καὶ φίλος τῶν γραμμάτων ἡγούμενος κ. Μισαὴλ Ζαχαρίου, εὕρομεν καὶ τὴν ἑξῆς τέως ἀνέκδοτον περὶ τῆς ἱδρύσεως τῆς Μονῆς πληροφορίαν·

1670 μαΐου—17

ἦλθα ἐγὼ ὁ εὐτελεῖς λαυρέντιος εἰς νυσὶν τῆς λεγομενης τὸ ἐπίκλην σαλαμήνης καὶ ἀνακένισα το μοναστῆριο πουητον ερημομενο ἀπὸ κεροῦς».

Καὶ ἀμέσως ὑπὸ τὴν σημείωσιν ταύτην ἀναγινώσκομεν·

«ἠστοὺς 1707 εν μινι μάρτιου 9 ἡμέρα τον ἁγίον σαρατο ἐκυμιθη ο μακαρίτης οκτητορας του μοναστηρίου ονόματι λαυρεντιος τὸ ἐπίκλην ἐκ μιγάρου πατρίδος».

Τὴν καὶ πρὸ τοῦ Λαυρεντίου, ἐκεῖ ἔνθα σήμερον ἡ Μονή, ὕπαρξιν σπουδαίου οἰκοδομήματος σημειοῖ καὶ ὁ γεωγράφος Lautembergius ὁ τὴν Ἑλλάδα τῷ 1557 περιιγηθεὶς [Atlas σ. 105], χωρὶς ὅμως διὰ τοῦ σημείου ἐκείνου νὰ δείκνυῃ τί τὸ οἰκοδόμημα ἐκεῖνο ἦτο. Ὁ Λαυρέντιος ἑπομένως εὗρεν ἐκεῖ ἠρειπωμένον Μοναστήριον, ὅπερ οὗτος ἠνώρθωσε καὶ συνῴκισε, χωρὶς νὰ εἶναι ὁ ἀπ' ἀρχῆς κτίτωρ καὶ ἱδρυτής, ὡς ἀνακριβῶς πιστεύεται, ἄλλως καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ μεγάλου ναοῦ, δείκνυσιν ἡμῖν οἰκοδόμημα πολλῷ τοῦ Λαυρεντίου ἀρχαιότερον. Ἔργα τοῦ Λαυρεντίου εἰσὶ κελλία τινὰ καὶ τὸ παρὰ τὸν μέγαν ναὸν παρεκκλήσιόν· διὰ τοῦτο ἐν αὐτῷ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ καὶ ἡ φανερωθεῖσα εἰς τὸν Λαυρέντιον εἰκὼν καὶ κυρίως τὸ παρεκκλήσιον τοῦτο καλεῖται *Φανερωμένη* τοῦ μεγάλου ναοῦ ὄντος τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῷ Ναῷ μαρμάρων μετηνέχθησαν ἐξ Ἐλευσῖνος ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρος. Ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ῥυθμὸς τοῦ Ναοῦ εἶναι κράμα τῆς Βασιλικῆς καὶ τοῦ Βυζ. ῥυθμοῦ. Ἐπὶ τῆς στέγης τὰ περὶ τὸν μέγαν τρούλλον ἱστάμενα 4 οἰκοδομήματα, εἰσὶ 4 παρεκκλήσια, ἅτινα μετὰ τῶν ἐν τῷ κυρίως ναῷ 3 ἁγίων τραπεζῶν ἀπετέλουν τὸν ἱερὸν ἀριθμὸν 7.

Ὅπερ ὅμως σπουδαίαν καὶ θέας ἀξίαν ποιεῖ τὴν Μονὴν Φανερωμένης, ἐστὶν ἡ πληθὺς τῶν ἐν αὐτῇ ἁγιογραφιῶν καὶ ἡ ἀρίστη τούτων διάταξις ἣν ὁ κατὰ τὸν Didron *μέγας ἀνὴρ* Γεώργιος Μάρκος ἐποιήσατο, ὁ δὲ Pouqueville γράφων εἰς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς Μονῆς ταύτης ἔλεγεν «ἀπὸ 12 ἐτῶν ταξειδεύων τὴν »Ἑλλάδα, πολλὰς εἶδον Μητροπόλεις, »οὐδεμίαν ὅμως ὡς τὴν τῆς Φανερωμέ»νης ἔχουσαν τοσαύτην πληθὺν εἰκόνων». Εἰς ἅπαντα τὸν δυτικὸν τεῖχον ἐν περιέργῳ συνθέσει παρίσταται ἡ εἰκὼν τῆς β' παρουσίας, ἂν παρατηρήσωσι δὲ οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν, ἐν τῇ παραστάσει ταύτῃ θὰ ἴδωσι χεῖρά τινα ἐκ τῶν νεφῶν ἐξερχομένην καὶ βαστάζουσαν πληθὺν μικρῶν ἀνθρώπων· αὕτη εἶναι εὐφυὴς παράστασις τοῦ ῥητοῦ «Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ »Θεοῦ . . . » εἰκονίζουσα τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ψυχὰς τῶν δικαίων. Ἐν τῷ τοίχῳ ὀλίγον ὑψηλὰ εἰς ἄγγελος κρατεῖ ταινίαν ἐν ᾗ ἀναφέρεται ὅτι αἱ γραφαὶ αὗται ἐγένοντο τῷ 1732.

Ἐπὶ τοῦ τρούλλου εἰκονίζεται ὁ Παντοκράτωρ, εἶτα τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων καὶ μετὰ ταῦτα τὸ σύμβολον τῆς Πίστεως καὶ τελευταῖον οἱ Προφῆται. Ἐπὶ τοῦ θόλου τοῦ κυρίως ναοῦ εἰκονίζονται τὰ πάθη, ἡ ἀνάστασις καὶ ἄνω τοῦ ἱεροῦ οἱ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἄνω τῆς ἁγ. τραπέζης φυλάσσεται ἡ χρῆσις τοῦ ἀρχαίου κιβωρίου, περὶ τὴν κόγχην δὲ τῆς ἁγ. τραπέζης ἐν ἰδίᾳ κόγχῃ παρίστανται μεγαλοπρεπῶς 8 τῶν μεγάλων Πατέρων κοινῇ συλλειτουργοῦντες. Ἐπὶ τῶν τοίχων γράφονται διάφορα μαρτύρια· ἐπὶ τῶν 5 δὲ δεξιῶν θόλων ἐξιστορεῖται ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου, ἐπὶ δὲ τῶν 5 ἀριστερῶν ἀναπτύσσονται οἱ ψαλμοὶ ρμη', ρμθ' καὶ ρν' ἐν οἷς ὁ Δαβὶδ προσκαλεῖ πᾶσαν τὴν κτίσιν εἰς αἶνον τοῦ Ὑψίστου. Τὴν μελέτην τῶν τελευταίων τούτων θόλων συνιστῶμεν ἰδίως τοῖς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς τέχνης ἀσχολουμένοις, διότι ἄριστος κατὰ τὴν τέχνην του ὁ Γεώργιος Μάρκος παρέστησε τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως (πῦρ, χάλαζα, χιών, πνεῦμα καταιγίδος,. . .) ποιούσας τὸ θέλημα τοῦ Πλάστου καθημένου ἐπὶ τοῦ Χερουβείμ, καὶ ἐπιβλέποντος ἀβύσσους.

Τὸ σύνολον δὲ τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς προσώπων, κατὰ μὲν τὸν Pouqueville ἀνέρχεται εἰς 50 χιλ. κατὰ τὸν Didron εἰς 3530 καὶ καθ' ἡμᾶς περίπου εἰς 3700. Τὸ ψηφιδωτὸν ὅπερ πρὸ μηνῶν ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ ναοῦ εὕρομεν, αἱ φωταγωγοὶ ὕαλοι ἐργασίας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, καὶ τεμάχιον δυτικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φορέματος τοῦ *pluviale* ὅπερ ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ τῆς Μονῆς ἀνεύρομεν, ταῦτα πάντα δίδουσιν ἡμῖν δικαίας ὑπονοίας, ὅτι καὶ ἡ Μονὴ αὕτη ὡς ἡ τοῦ Δαφνίου, ὁ Παρθενὼν κλ. ἐπὶ τῆς Φραγκικῆς δεσποτείας εἶχε μεταβληθῆ εἰς *δυτικὸν Μοναστήριον* ἢ ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν Φράγκων.

Κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα μέγα μέρος ἔλαβε καὶ ἡ Μονὴ αὕτη προεξάρχοντος τοῦ τότε ἡγουμένου Γρηγορίου, μέλους ὄντος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τῆς Μονῆς, ὅπερ εἶναι ναΐσκος τῶν ἁγ. Ἀποστόλων, τὴν ἑξῆς εὕρον ἐπὶ εἰκόνος κεχαραγμένην εἴδησιν·

«1827 Ὀχτόβρι 4 ἐμετήκισαν ικαλόγερι εἰς ἔγινα». Ἐξ ἧς μανθάνομεν ὅτι τῷ 1827 καὶ οἱ πατέρες τῆς Μονῆς ταύτης φόβῳ τῶν Τούρκων μετῴκισαν εἰς Αἴγιναν.

Γ. Λ.

[1] Τὸν ναὸν τοῦτον ἕτεροι θέτουσιν εἰς τὸν Ἀράφην.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἂν τὰ περικλείοντα τὰς Ἀθήνας ὄρη ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ ἐννοήσωσι τὰ περὶ ἀναδασώσεως τῶν κυβερνητικὰ σχέδια, θὰ ἐσκίρτων βεβαίως ἀπὸ τὴν χαρὰν των, προκαλοῦντα τὴν ἔκπληξιν πάσης ζωϊκῆς ἐπ' αὐτῶν ὑπάρξεως . . . Ναί, γηραιὰ Πάρνης, θὰ καλυφθῇ ἡ γυμνή σου πλευρά· ἐλήφθη φροντὶς καὶ διὰ Σέ, σεβάσμιε πρεσβύτα Ὑμηττέ, ὅπως ἡ φαλακρά σου κάρα κοσμηθῇ διὰ φενάκης ἐκ Δανίας παραγγελθείσης· καὶ σοῦ, Κορυδαλλέ, θ' ἀναδασωθῇ τὸ ἀδενδρόν σου ἡμισυ. . . . καὶ μόνον

σεῖς ἐγκατελείφθητε, οἱ ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν λόφοι, οἵτινες οὐ μόνον δὲν καλύπτεσθε ἀλλὰ καὶ ἀκρωτηριάζεσθε καθ' ἑκάστην ὑπὸ τῶν ἀπαισίων ἰδιοκτητῶν(!) σας· παρεμορφώθητε δὲ οὕτως, ὥστε· προϊστορικὰ τινὰ θηρία σᾶς ἐξέδειραν καὶ σᾶς κατεξέσχισαν μὲ τοὺς ἀγρίους ὄνυχάς των.

—Οἱ Κερκυραῖοι φοβοῦνται τὴν χολέραν καὶ δὲν ἔχουσιν ἄδικον· καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ γεωγραφικὴ τῶν θέσις τοὺς ἔταξεν ὡς προμάχους, ἀλλ' ὅμως δὲν αἰσθάνονται τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀποθάνωσι—καὶ οὕτω μάλιστα—μήτε περὶ πατρίδος μήτε περὶ πίστεως ἀγωνιζόμενοι. Μὲ ὅλα δὲ τὰ φιλοβασιλικὰ των αἰσθήματα ἡ ἀρχὴ τοῦ νὰ χαρακτηρίζωνται αἱ οἰκίαι ὡς λοιμοκαθαρτήρια δὲν τοὺς *ἀναπαύει* ποσῶς. Προσέξατε τὴν ὡραίαν μας Κέρκυραν· ἂν δὲ τὰ κοινὰ λοιμοκαθαρτήρια δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ δεχθῶσιν ἐπισημότητας, προτιμότερον εἶναι ἡ κάθαρσίς των νὰ τελεῖται ἐπὶ πλοίων.

—Οἱ προβλεπτικοὶ δημοσιογράφοι συνέλεγον ἤδη πληροφορίας περὶ τοῦ βίου τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Βαρβάκη, ὅπως τὰς παραθέσωσιν ἐπὶ τοῖς ἀναμενομένοις ἀποκαλυπτηρίοις τοῦ ἀνδριάντος του, μὴ προβλέποντες ἴσως ὅτι ἡ ναυτική του σχολή, τὸ ἤδη Βαρβάκειον Λύκειον, πιθανὸν νὰ μετάβληθῇ εἰς *παντοπωλεῖον*. Καὶ ὄντως σχολεῖον καὶ ἀγορὰ δὲν συμβιβάζονται . . . Μὰ τί ἀκρισία λοιπὸν εἶναι αὐτὴ ἡ περὶ τὴν ἐκλογὴν τόπου καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν οἰκοδομημάτων !.. Ἐχάθη ἀνοικτὴ γῆ εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν *χωραφοῦχον* πόλιν τῆς Παλλάδος; Ἕως πότε θὰ *στριμώνωνται* τὰ κτίριά μας τὸ ἓν πλησίον τοῦ ἄλλου !!

—Ἂν οἱ βιογράφοι τοῦ μέλλοντος, ἀπὸ τῶν προσώπων ἐπεκτείνωσι καὶ μέχρι τῶν κτιρίων τὰς μονογραφίας των, βεβαίως θὰ ναυαγήσωσι πρὸ τοῦ προσωρινοῦ λεγομένου καταστήματός των Ὀλυμπίων, ὅπερ εὐφυῶς ἐπεκλήθη καὶ: *πυτὶ τῶν Ὀλυμπίων*. Ἐχρησίμευσεν ὡς ἔκθεσις, ὡς αἴθουσα συνεδριάσεων συλλόγων, ἀδελφοτήτων καὶ συντεχνιῶν, ὡς ἐργαστήριον τῶν ἀπόρων γυναικῶν, ὡς καταφύγιον τῶν Αἰγυπτίων καὶ Χίων, ὡς στρατῶν, ὡς καπνοκοπτήριον ὡς μοιραρχεῖον τῆς χωροφυλακῆς . . . καὶ τίς οἶδεν εἰς τί ἀκόμη θὰ χρησιμεύσῃ ἂν εὐεργετική τις φλὸξ δὲν μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς ἀηδοῦς φυσιογνωμίας του.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τοῦ Μουσείου τῆς Ἐθνολογικῆς καὶ Ἱστορικῆς Ἑταιρείας κ. **Ἀλεξάνδρου Ν. Μελετοπούλου**, τοῦ γνωστοῦ διὰ τὰς νομισματικὰς μελέτας του, ὁ κατάλογος τῶν ἀρχαίων νομισμάτων συμβόλων καὶ κερματίων τῆς ἰδιαιτέρας συλλογῆς του, μετὰ περιγραφῆς καὶ ἑρμηνείας τῶν ἀπεικονισμένων ἐν αὐτῷ νομισμάτων καὶ συμβόλων· ἐν τέσσαρσι χαλκογραφικοῖς πίναξι.

Τὰ νομίσματα κλ. τῆς συλλογῆς του ἀνέρχονται εἰς 6,478, ἐξ ὧν 127 χρυσᾶ καὶ ἐξ ἠλέκτρου, 1,745 ἀργυρᾶ, 3,616 χαλκᾶ, 1 σιδηροῦν, 987 ἐκ μολύβδου καὶ 2 ἐξ ὀπτῆς γῆς.

Ἡ νομισματογνωσία, ὡς ἐπιστήμη μάλιστα, εἶναι παρ' ἡμῖν σχεδὸν ἄγνωστος· παρ' ἡμῖν εἶνε μόνον γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει θέσις νομισματογνώμονος, ἑλκυστικὴ λίαν ὡς ἐκ τῶν συνθετικῶν τοῦ ὀνόματός της· ὅτι τοιοῦτος εἶνε ὁ κ. Α. Ποστολάκας· ὅτι συχνά, ὡς ἐκ τῶν καταχωριζομένων ἀναγραφῶν ἐμφαίνεται, πολλοὶ δωροῦνται τῷ ἐθν. νομισματικῷ μουσείῳ νομίσματα, —ἂν καὶ οὐχὶ τόσον προθύμως, ἂν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ σπερεότυπα τοῦ κ. Ποστολάκα «τῇ ἐμῇ αἰτήσει» «τῇ ἐμῇ *ἐπιμόνῳ* αἰτήσει»—ὅτι ὁ κ. Παῦλος Λάμπρος ἐξέδωκε νομισματικὰ συγγράμματα μεγάλως ἐκτιμηθέντα ἐν τῇ λογίᾳ Εὐρώπῃ, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἐνταῦθα μονομανεῖς τινες οἵτινες στήνουσι τακτικὴν πολιορκίαν, ὅπως κατακτήσωσι μίαν λ.χ. δραχμὴν τοῦ Ὀθωνος ἀλλά . . . μὲ *μουστάκι*. Καὶ οὐδὲν πλέον.

Καὶ ἐν τούτοις ἡ νομισματικὴ εἶναι ἐπιστήμη περικλείουσα μάλιστα καὶ ἑτέρας· δι' αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ κ. Μελετόπουλος ἀναφέρει, μανθάνονται τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα αἱ θρησκευτικαὶ καὶ πολιτικαὶ παραδόσεις, ἡ ἐμπορικὴ κίνησις, ἡ τεχνικὴ δεινότης καὶ ἅπας, ἑνὶ λόγῳ, ὁ βίος τῶν προγόνων ἡμῶν.

Συγχαίροντες τῷ κ. Μελετοπούλῳ, διὰ τὸ κάλλιστον καὶ κάλλιστα ἐκτετυπωμένον ἔργον του εὐχόμεθα νὰ ἴδῃ πραγματούμενον τὸ μόνον, ὡς λέγει, ὄνειρον τοῦ βίου του, νὰ ἐκδώσῃ δηλ. ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ ἅπαντα τὰ νομίσματα καὶ νομισματικὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

—**Πρώτη συνεδρίασις τοῦ ἐν Ὀδησσῷ VI ἀρχαιολογ. συνεδρίου.** Τὴν 15 Αὐγούστου εἰς τὸν ναὸν τοῦ πανεπιστημίου τῆς νέας Ῥωσσίας συνήχθησαν τὰ ἐν Ὀδησσῷ μέλη τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου καὶ πλῆθος φιλομούσων, οἵτινες ἐπλήρουν τοὺς παρὰ τὸν ναὸν διαδρόμους τοῦ πανεπιστημίου. Δι' ἰδιαιτέρων ἐπὶ τοῦ ἐπενδύτου σημάτων διεκρίνοντο οἱ ἀντιπρόσωποι διαφόρων σωματείων εἴτε συλλόγων μελῶν τοῦ VI Συνεδρίου. Ἀκριβῶς τῇ 1 ὥρᾳ ἤρξατο ἡ ἱεροτελεστία τελεσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νικάνωρος καὶ τοῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ πανεπιστημίου καὶ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς παρακλήσεως ὁ ἀρχιεπίσκοπος Νικάνωρ ἀπήγγειλε κατάλληλον καὶ πολὺ ἐπαινεθέντα λόγον. Μετὰ ταῦτα πάντες διηυθύνθησαν πρὸς τὴν εὐρυτάτην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου ἔνθα ὁ ἀναπληρῶν τὸν πρύτανιν καθηγητὴς Νεκρασὼφ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Ἀνεγνώσθη μακρὰ ἔκθεσις περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ προπαρασκευαστικοῦ κομητάτου, ἐγένετο δὲ γνωστὸν ὅτι 140 περίπου ἐκθέσεις πρόκειται νὰ κατατεθῶσι καὶ ἀναγνωσθῶσι πρὸς συζήτησιν, εἶτα ἐγένετο λόγος περὶ τῶν τιμησάντων τὸ συνέδριον ξένων λογίων καὶ πευφημοῦντος τοῦ πλήθους. Ἐκ τῶν πλείστων τηλεγραφημάτων ἅτινα ἀνεγνώσθησαν ἄξιον ἰδίας μνείας κρίνομεν τὸ ἑξῆς·

«Ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἀρχαίας Βολινίας τῆς γῆς τῶν τύμβων καὶ ἐθνῶν καὶ πρὸ πάντων τῆς λιθίνης περιόδου ἀποστέλλω Ὑμῖν φιλικὴν πρόσρησιν τοῖς συναχθεῖσιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἡμῶν χώραν ἐν ὀνόματι τῆς μεγάλης συνενωτικῆς ἰδέας τῆς ἐπιστήμης καὶ εἰς ἔπακρον λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ παρευρεθῶ μεταξὺ Ὑμῶν. Μίλος τοῦ Συνεδρίου. Λιούμπης Ροζζημίσκης».

Μετὰ ταῦτα τὰ μέλη ἐπορεύθησαν ὅπως ἐπιθεωρήσωσι τὴν ἀρχαιολογικὴν ἔκθεσιν τὴν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ ἡ συνεδρίασις διελύθη.

— Ὁ François Coppée καταγίνεται εἰς ποίησιν δράματος πενταπράκτου καὶ ἐμμέτρου. Τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται «οἱ τελευταῖοι Stuarts», μετ' ἀνυπομονησίας δ' ἀναμένεται προσεχῶς ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀναβιβάσεώς του.

—Ἐξ τεύχη ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τοῦδε τοῦ ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένου ἀξιολόγου λαογραφικοῦ περιοδικοῦ Mélusine (revue de Mythologie, littérature populaire, traditions et usages) διευθυνομένου ὑπὸ τῶν κυρίων H. Gaidoz καὶ E. Rolland· μεταξὺ τῶν ἀξιολόγων δημοσιευμάτων τῆς *Μελουσίνης*— ὧν τινα ἴσως μεταδώσωμεν βραδύτερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑβδομάδος» — διαπρεπῆ κατέχουσι θέσιν τὰ περὶ «οὐρανίου τόξου, μεγάλης ἄρκτου, καὶ *τελωνίων* (ὀνομαστικὴ *τὰ τελώνια*) κατὰ τὰς σημερινὰς δοξασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ», δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου.

—Ἀνεκαλύφθησαν ἐν Φαγιοὺμ ἑλληνικοὶ πάπυροι, περιέχοντες πολλὰς πληροφορίας περὶ τῶν ῥωμαίων αὐτοκρατόρων Μάρκου Αὐρηλίου, Καρακάλλα κλπ. Ὑπάρχουσι καὶ πολλοὶ ἀραβικοί, χρονολογούμενοι ἀπὸ τοῦ πρώτου αἰῶνος τῆς Ἐγείρας.

ΚΩΝΣΤ. Σ. ΚΟΝΤΟΥ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος τῆς 7 ᾗ)

Τοῦ πονηροῦ κόμματος εἶνε τὸ *ὀφΕόδηκτος* ἢ *ὀφΕώδηκτος* καὶ *ὀφΕομάχος* καὶ *ὀφΕοπλόκαμος*. Ἀπαντᾷ δὲ καὶ παρὰ τῷ Γαληνῷ Τόμ. ΙΒ', σελ. 174 «δυσεπουλώτων *ἐχΕοδήκτων*», ὅπερ πάντως γραφικὸν σφάλμα. Θαυμάζομεν δ' ὅτι ἐν τοῖς Γεωγραφικοῖς τοῦ Στράβωνος σελ. 588 ὅ τε Κραμῆρος καὶ ὁ Μεινέκιος προὔκριναν τὴν ἐκφορὰν *ἐχΕοδήκτοις*.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ τῷ Πορφυρογεννήτῳ φέρεται *δεησΟγράφος* (Τόμ. Α', σελ. 758,20 καὶ σελ. 774,4), περὶ οὗ ποιεῖται λόγον ὁ Ῥείσκιος ἐν τοῖς εἰς Πορφυρογέννητον Ὑπομνήμασι (Τόμ. Β', σελ. 883.) Πρβ. *δοσοληψία*(=δόσις καὶ λῆψις) ἢ *δοσιληψία* (Ἰδε Περιοδ. Ἀθην. Τόμ. ς', σελ. 342). Εὑρέθη δὲ καὶ *λεξογράφος* γεγραμμένον ἀντὶ τοῦ *λεξιγράφος* (Ἰδε Θησ. Στεφ. Τόμ. Ε', σελ. 184 Παρ.). Ὁ Κουμανούδης ἐν τῇ Συναγωγῇ (σελ. 71) γράφει *δεησ(ε)ογράφος*.

Ἐν τοῖς Κανόσι τοῦ Θεογνώστου λέγεται (σελ. 96,22) «Τὰ εἰς ΙΣ ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει πὸ Σ τῆς ληγούσης καὶ φυλάττει τὸ Ι, οἷον ὄφις ὀφιοῦχος, ἔχις ἐχίδηκτος, πόσις ποσίφιλος, πόλις πολιοῦχος, Ἴσις Ἰσίδωρος, φύσις φυσίζωος, πατρὶς πατριάρχης, τάξις ταξίαρχος».

Ταραχωδῶς ἔχει ὁ κανὼν οὗτος καὶ σύγχυσις ἀνομοίων ἐν αὐτῷ γίνεται. Περὶ τοῦ *φυσίζοος* (*φυσίζωος*), οὗ τὸ Ῡ μακρόν, ἴδε Ἐφημερ. Φιλομ. Ἔτ. ΚΖ', σελ. 146. Τὸ δὲ *πατριάρχης* εἶνε σύνθετον οὐχὶ ἐκ τοῦ *πατρὶς* ἀλλ' ἐκ τοῦ *πατριά*.

Τὸ *ἐχίδηκτος* παρ' οὐδενί, καθ' ὅσον ἡμεῖς γινώσκομεν, εὑρέθη οὐδὲ τὸ *πουίφιλος*.

Περὶ τοῦ *Ἰσίδωρος* καὶ *Ἀρτεμίδωρος* καὶ *Βενδίδωρος* θὰ γράψωμεν ἄλλοτε, ὡς καὶ περὶ τοῦ *θεμέπλεκτος* καὶ *θεμισκόπος* καὶ *θεμισκρέων* (ἢ *θεμικρέων*). Νῦν παρατηροῦμεν ὅτι ἐλέχθη καὶ *Σαραπόδωρος*. Πρβ. καὶ *ἐπακτροκέλης*· ἔτι δὲ *τεγροειδής* καὶ *πυραμοειδής*. Περὶ τοῦ *ἀϊδροδίκης* ἴδε Κουρτ. Μελετ. Τόμ. Ε', σελ. 14.

Τὸ *πολιοῦχος* ἐσχηματίσθη κατὰ συναλοιφὴν ἐκ τοῦ *πολι-ό-οχος*. Πρβ. καὶ *ὀφιοῦχος* καὶ *γενεοιουργός* καὶ *φυσιουργός*. Ὑπάρχει δ' ὅμως καὶ γνώμη, καθ' ἣν τὸ *πολιοῦχος* συνεξέδραμεν ἢ συνεξηκολούθησε τοῖς ἄλλοις ὀνόμασι τοῖς περατουμένοις εἰς ΟΥΧΟΣ. Λέγεται δ' οὐ μόνον *πολιοῦχος* ἀλλὰ καὶ *πολιήοχος* καὶ δωρισ τὶ *πολιάοχος* καὶ κατὰ συναλοιφὴν *πολιᾶχος*. Πρβ. καὶ *πολίοχος*·*Πολίοχος* καὶ *Κηφίοχος* καὶ *Μητίοχος* (Ἴδε Περιοδ. Ἀθην. Τόμ. ς', σελ. 320 καὶ 323).

Ὡς δ' ἔχει πλημμελῶς τὸ *ὑβρΕομανία*, οὕτω καὶ τὸ *φρασΕολογία*, ὅπερ μνημονεύει Σκαρλᾶτος ὁ Βυζάντιος ἐν τῷ Λεξικῷ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης λέγων «; Φρασεολογία (ἡ)· συλλογὴ φράσεων (ἰδιωτισμῶν διαλέκτου)». Οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων εἶπε *φρασεολογία* ἂν δ' ὑπῆρχεν ἡ λέξις αὕτη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, θὰ ἐξεφέρετο διὰ τοῦ ἰῶτα *φρασιολογία* καὶ θὰ ἐσήμαινεν ἢ λόγον περὶ φράσεως ἢ συλλογὴν φράσεων. Κακῶς γράφει ὁ Κυπριανὸς ἐν τῇ μεταφράσει τῆς Μυλλέρου Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας Τόμ. Α', σελ. 113 «καὶ μέτρον καὶ διάλεκτον καὶ *φρασεολογίαν* καὶ πάντα τὰ ἄλλα παρέλαβεν ἐξ Ὁμήρου» καὶ σελ. 206 «ὡς πρὸς δὲ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν *φρασεολογίαν* ὁ Σόλων ἔχει ἀκόμη πολλᾶς τῆς Ἰωνικῆς διαλέκτου».

Κατὰ τὸ *φυσιολόγος* λέγεται ὑπὸ τῶν νέων Ἑλλήνων καὶ *φυσιοδίφης*. Ὀνόματα ἐκ τοῦ *διφῶ* σύνθετα ἔχει ἡ παλαιὰ γλῶσσα τὸ *μηχανοδίφης* καὶ *πραγματοδίφης*, ἀμφότερα παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἀπαντῶντα. Εἶπε δὲ καὶ ὁ Λουκιανὸς ἐν τῷ Λεξιφάνει § 9 «Μεγαλώνυμός τε ὁ *δεκοδίφης* καὶ Χαιρέας ὁ χρυσοτέκτων». Ἐν τῇ Παλατίνῃ Ἀνθολογίᾳ βιβλ. Ἰ, 22 ἀναγινώσκεται κατὰ τὸν κώδικα «ἀγρεῦ *δουνακοδη φατον* ἐκ χέρσου δὲ φύλαξαι ἰόν» ἀντὶ τοῦ «ἀγρεῦ *δουνακοδίφα· τὸν* ἐκ χέρσου κτέ»., καθὰ ὑπέμνησεν ὁ Ἰακώψιος. Ἐν τῷ Θησαυρῷ τοῦ Στεφάνου εἶνε παρατεθειμένον ὄνομα *νομοδίφης* ἐκ γλωσσαρίου. Ὁ Συνέσιος εἶπεν Ὑμν. Γ', 262, σελ. 341 «τὰς *θεοδίφεῖς* βλάπτων ὁρμάς».

Εὑρίσκεται καὶ ῥῆμα *ἐρεβοδιφῶ* ἐν ταῖς Νεφέλαις τοῦ Ἀριστοφάνους στίχ. 192. Πρβ. καὶ Εὐσταθ. Μικρ. Συγγρ. σελ. 294,79 «*ἐρεβοδιφῆσαι ἡμᾶς*» καὶ Θεοφύλ. Σιμοκ. Ἐπιστ. ΚΔ', σελ. 44 Βοσσ. «τὰ τῆς γῆς *ἐρεβοδιφῶντες* ἀπόρρητα» καὶ Μιχ. Ἀκομιν. Τόμ. Α', σελ. 88,10· Ὁ Πολυδεύκης μνημονεύει παιδιὰν καλουμένην *τρυγοδίφησις* βιβλ. Θ', 122 καὶ 124. Παρατηρητέον δ' ὅτι γίνεται ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ ὑπὸ τῶν πεπαιδευμένων χρῆσις καὶ τοῦ ῥήματος *ἀναδιφῶ*, οὗ παράδειγμα ἔχομεν τὸ τοῦ Κρατίνου «εἶον σοφιστῶν *σμῆνος ἀνεδιφήσατε*» (παρὰ Κλήμ. Ἀλεξ. σελ. 329). Τὸ ἁπλοῦν *διφῶ* φέρεται οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ Θεοφράστῳ Χαρακτ. Ἰ' «*διφᾶν* τὰ καλύμματα». Ἀλλ' ὁ Κόβητος γράφει ἐν τῇ Μνημοσύνῃ (1874, σελ. 44) «Insanabile ulcus est ibid. καὶ διφᾶν τὰ καλύμματα. Theophrastus non magis verbo prisco et casco διφᾶν uti potuit quam supra verbo ἀπογυιῶσαι»

Λέγουσι δ' οἱ νέοι Ἕλληνες καὶ *φυσιολάτρης* - *φυσιολάτραι* καὶ *φυσιολατρεία*. Πρβ. *ἀνθρωπολάτρης* - *εία*, *εἰδωλολάτρης* - *εία*, *κτισματολάτρης* - *εία*, *ψευδολάτρης* - *εία*, *πυρσολάτρης*, *ξυλολάτρης*, *στοιχειολάτρης*, *σαρκολάτρης*, *φθαρτολάτρης*, *χριστολάτρης*, *θεολατρεία*, *νομολατρεία*, *νεκρολατρεία*.

Συχνὸν δὲ παρ' ἡμῖν κατέστη τὸ *θεοιθήρας* ἐκφερόμενον ὑπὸ τῶν ἀμαθεστέρων καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, *θεοσθήρας*. Ἀπαντῶσι δ' οὐκ ὀλίγα ὀνόματα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ εἰς ΘΗΡΑΣ λήγοντα, οἷον *ὀρνεοθήρας*, *ὀρτυγοθήρας*, *συοθήρας*, *σπογγοθήρας*, *κοχλοθήρας*, *θυννοθήρας*, *σωληνοθήρας*, *ἰχθυοθήρας*, *ἐλεφαντοθήρας*, *λαγοθήρας*, *μυοθήρας*, *μυιοθήρας*, *νυκτοθήρας*, *φυγαδοθήρας*, *οἰναδοθήρας*, *δειπνοθήρας*, *ὀνοματοθήρας*, *λογοθήρας*. Περὶ τοῦ *λεξίθηρ* καὶ *λεξίθηρος* ἴδε Λοβέκκιον *Φρυν.* σελ. 628 καὶ *Παραλειπ.* σελ. 180 καὶ Δινδόρφιον *Ἐπιφαν.* Τόμ. Γ', σελ. 588 καὶ 843.

Εἴπομεν ὅτι ἡ λέξις *ὑβρΕομανία*, ἧς ἡ ὀρθὴ ἐκφορὰ εἶνε *ὑβρΙομανία*, ἐπλάσθη ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις πρὸς δήλωσιν τοῦ *σφόδρα φιλεῖν τὰς ὕβρεις ἢ ὑπερβαλλόντως ἀσμενίζειν ταῖς ὕβρεσιν*. Οὐχὶ δὲ σπανίως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ συντίθεται μετ' ὀνόματος τὸ ῥῆμα *μαίνομαι* εἰς παράστασιν τῆς ἐννοίας τοῦ *λίαν ἐπτοῆσθαι περί τι ἢ ὑπερφυῶς προσκεῖσθαί τινι*, οἷον *ἀνδρομανής* - *ῶ* - *ία*, *δυξομανής* - *ῶ* - *ία* (Πρβ. *λιμοδοξῶ* - *λιμοδοξία*), *μουσομανής* - *ῶ* - *ία*, κτλ. Πρβ. *χορομανής* καὶ *χοροιμανής* - *ία*, *λιθομανής* - *ία*, *ὀρχηστομανῶ* - *ία*, *λογομανῶ*, *ζηνομανῶ*, *σοφιστομανῶ*, κτλ. Ὁ Ἀριστοφάνης ἐν μὲν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις στίχ. 576 λέγει «*γυναικομανῶ* γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί», ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι στίχ. 1280 «πρὶν μὲν γὰρ οἰκίαισι σε τήνδε τὴν πόλιν *ἐλακωνομάνουν* ἅπαντες ἄνθρωποι — νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ *ὀρνιθομανοῦσι* πάντα θ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιρούμενοι».

Ἄξια παραθέσεως εἶνε τὰ ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς τοῦ Ἀθηναίου φερόμενα σελ. 464 δ' «Οὐ δεῖ οὖν ἡμᾶς ἐκμανῶς πίνειν ἀποβλέποντας εἰς τὸ πλῆθος τῶν καλῶν τούτων καὶ παντοδαπῶν κατὰ τὰς τέχνας ἐκπωμάτων. Τὴν δὲ *μανίαν* τοὺς πολλοὺς φησὶν ὁ Χρύσιππος—τοῖς πλείστοις προσάπτεσθαι· καλεῖσθαι γοῦν τὴν μὲν *γυναικομανίαν*, τὴν δὲ *ὀρνιθομανίαν*. Τινὲς δὲ καὶ *δοξομανεῖς* καλοῦσι τοὺς φιλοδόξους, καθάπερ τοὺς φιλογύνας *γυναικομανεῖς* καὶ τοὺς φιλόρνιθας *ὀρνιθομανεῖς*, τὸ αὐτὸ σημαινόντων τῶν ὀνομάτων τούτων. Ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ μὴ ἀλλοτρίως καλεῖσθαι τὸν τρόπον τοῦτον· καὶ γὰρ ὁ φίλοψος καὶ ὁ ὀψοφάγος οἷον *ὀψομανής* ἐστι καὶ ὁ φίλοινος *οἰνομανής*· καὶ ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἀλλοτρίως τῆς μανίας κειμένης ἐν αὐτοῖς» (Πρβ. Τούπιον Emendat. Τομ. Β', σελ. 410). Τὸ «τὴν δὲ μανίαν *τοὺς πολλοὺς*—*τοῖς πλείστοις* προσάπτεσθαι» δὲν ἔχει ὑγιές. Ὁ Μεινέκιος (*Ἀθην.* Τόμ. Δ', σελ. 211) νομίζει ὅτι πρέπει ἢ τὸ *πολλοὺς* νὰ ἐλέχθη ἢ τὸ *προσάπτεσθαι* εἰς τὸ *προσάπτειν* νὰ τραπῇ.

Ὁ Εὐσταθιος γράφει ἐν ταῖς εἰς Διονύσιον Παρεκβολαῖς στίχ. 374 «ἐπεμήνανντο, τουτέστιν ἐπεμάνησαν, μανίαν ὀνομάσας τὸν τῆς φιλοχρηματίας ἔρωτα· ἥτις μανία καλῶς ἐπιλέγεται παντὶ πράγματι παρὰ τὸ δέον πλεονάζοντι· οὕτω γὰρ καὶ *ἐρωτομανία* καλεῖται καὶ *ὀψομανία* καὶ *οἰνομανὴς* ἄνθρωπος καὶ τοιαῦτα πολλά» καὶ ἐν ταῖς εἰς Ὅμηρον σελ. 536, 16 «δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν πολλοῖς αἱ καθ' ὑπερβολὴν ἐπιθυμίαι κλῆσιν ἔχουσιν ἐκ τοῦ μαίνεσθαι καὶ μάλιστα αἱ φαῦλαι· *χρυσομανὴς* γοῦν σκώπτεται τις καὶ *οἰνομανὴς*· καὶ ἡ *ἐρωμανία* δὲ τοιοῦτόν τί ἐστι καὶ ὅσα τοιαῦτα». Ἀλλοίαν περὶ τοῦ *οἰνομανὴς* ὁ Εὐσταθιος ἀποφαίνεται γνώμην ἐν σελ. 629,27 τῶν εἰς Ὅμηρον Παρεκβολῶν λέγων «ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Διόνυσον μαινόμενον εἶπεν ὁ ποιητής, καθὰ καὶ τὸν Ἄρην, ἤτοι μανιοποιόν· μεμήνασι γάρ πως οἱ μεθύοντες, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὴν μάχην ἐναγώνιοι· ὅθεν τούτους μὲν ἀρειμανίους φαμέν, τοὺς δὲ μεθύσους *οἰνομανεῖς*». Δὲν εἶνε ὀρθὴ ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Εὐσταθίου.

Ἐκ τοῦ *φιλῶ* καὶ *ὕβρις* ἐγένετο τὸ ἐπίθετον *φιλύβρις*, οὗ ἐποιήσατο χρῆσιν ὁ Κράτης εἰπὼν «εἴ τι συνέμπορόν ἐστι *φίλυβρι*» (Κλήμ. Ἀλεξ. σελ. 492). Φέρεται δὲ καὶ *φιλυβριστὴς* ὅμοιον ὂν τῷ *φιλοχρηματιστὴς* καὶ ἄλλοις. Ἂν δ' ὑπῆρχεν ἐπίθετον *ὑβριομανής*, θὰ ἐσημαίνετο μὲν ὑπ' αὐτοῦ ὅ τι καὶ ὑπὸ τοῦ *φιλύβρις* ἀλλὰ μετ' ἐπιτάσεως.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2. Μάμαντος μάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Ὁ ἱερὸς Μάμας ἐγεννήθη τῷ 260 ἐντὸς τῶν φυλακῶν ὅπου οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὡς χριστιανοί, εἶχον ῥιφθῆ.

Μετ' οὐ πολὺ τῶν γονέων αὐτοῦ τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ δεξαμένων θάνατον, ὁ Μάμας ἔμεινεν ὀρφανὸν

παιδίον, ὅπερ χριστιανικὴ φιλαδελφία ἡ πλουσία γυνὴ Ἀμμία κινουμένη προσέλαβεν.

Κατὰ τὸ 15 ὅμως τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος ὡς χριστιανὸς καὶ υἱὸς μαρτύρων συλληφθεὶς ἤθλησεν ἐνδόξως σκληρὸν ὑποστὰς θάνατον, διὰ λόγχης τῶν ἐντοσθίων αὐτοῦ ἐκχυθέντων. Ἐν Καισαρείᾳ δὲ εἰς τὸν τόπον ἐφ' οὗ ἄπνους κατέπεσεν ὁ ἱερὸς Μάμας ἡ θετὴ αὐτοῦ μήτηρ Ἀμμία βραδύτερον ᾠκοδόμησε ναὸν ἐν ᾧ ὁ θεολόγος Γρηγόριος παρόντος καὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ Βασιλείου τοῦ μεγάλου λαμπρὸν λόγον ἐξεφώνησεν.

Ὁ δὲ ΙΩΑΝΝΗΣ ἀπὸ διακόνου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ἐτιμήθη τῷ 582 εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον.

Εἰς τὸν Ἰωάννην διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως τοῦ 586 ἀπεδόθη τὸ πρῶτος ἐπισήμως ὁ τίτλος οἰκουμενικοῦ· οὗτος ἐπὶ 13 ἔτη τὴν Ἐκκλησίαν ἐν δυσχεραῖς περιστάσεσι ποιμάνας ἐκοιμήθη ὁσίως τῷ 595.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 2. Σεπτεμβρίου 1826. Καταπλέει εἰς τὸν λιμένα Ναυπλίου ἡ φρεγάτα «Καρτερία» ὑπὸ τὸν Ἀστιγγα.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ χολέρα ἀκατάσχετος δεκατίζει τὴν Νεάπολιν ἰδίως. — Ἡ τιμὴ τῶν ἐκδοθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νέων 2,000 μετοχῶν ἔσται ἐκ δραχμῶν 3,750. — Ἡ πασίγνωστος διὰ τὴν πίστιν της ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία Riunione Adriatica di Sicurtà ἀνέθηκε τὴν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσωπείαν της τῷ διακεκριμένῳ ἀρχιτέκτονι κ. Σπ. Δ. Ζίζῳ. — Ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου προπαρασκευάζεται «Παγκύπριος γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ ἔκθεσις». — Ὁ πρὸς διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ μετακληθεὶς γάλλος ὑποστράτηγος ὀνομάζεται Βοσσέρ. — Ἀπενεμήθη ἡ βασιλικὴ χάρις εἰς πολλοὺς καταδίκους. — Ἐπιτροπὴ ἐκ διακεκριμένων ἐμπόρων τοῦ Πειραιῶς παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ἐξέθηκε τὰ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως ζητήσασα θεραπείαν πρὸς πρόληψιν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. — Ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ναύπλιον τμήματος τοῦ ΣΠΑΠ. — Οἱ ἐν Χαλκίδι ᾐσθάνθησαν ἐλαφροὺς σεισμούς. — Ἐξελέγη τετραμελὴς ἐπιτροπεία ἐκ τῶν κ. Κουμανουδῆ, Φιντιτλέου, Καστόρχη καὶ Καυτατζόγλου ὅπως ἐποπτεύῃ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν τῷ χώρῳ τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς. — Ἀπεβίωσεν ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ πρωταγωνιστοῦ τοῦ Ναυαρίνου, ὁ στρατηγὸς sir William Godrington ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 80. — Ἐνεκρίθη ἡ σύστασις κακουργιοδικείων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις, τῶν ἐν Ναυπλίῳ καὶ τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν. — Ἐδημοσιεύθη διάταγμα κανονίζον τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεως τῶν πλοίων κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν. Ὁ κανονισμὸς οὗτος συγκείμενος ἐξ ἄρθρων 27 ἐτέθη ἤδη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου. — Ὁ ἐκ Κυθήρων νέος κ. Βαλέριος Στάης τὴν ἀρχαιολογίαν σπουδάζων ἀνηγορεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Λειψίᾳ πανεπιστημίου διδάκτωρ μετὰ τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ magna cum laude. — Μεταβαλεῖται ἐκ Γαλλίας καὶ διοργανωτὴς τοῦ ναυτικοῦ μετ' ἐπιτελείου. — Διετάχθη ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἐν Κερκύρᾳ στρατ. μοίρας ἕνεκα τῆς κρυφίας ἀποβιβάσεως ἐπιβατῶν τῶν ἐπιχολέρων μερῶν

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ταραχωδεστέραν καὶ μᾶλλον κοπιώδη τῆς χθεσινῆς οὐδεμίαν ἄλλην ἡμέραν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἡμερολόγιον. Ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη ὁ πυρετὸς τῶν μετοικεσίων ἐξάδελφος τοῦ πυρετοῦ τῶν συνοικεσίων κατέλαβε τοὺς πλείστους. Καὶ σήμερον, πόσοι ἐξυπνήσαντες δὲν ἐξεπλάγησαν ἰδόντες ἀπὸ τῆς κλίνης των — ἂν ἔπιγη αὐτη — νέους τοίχους καὶ νέα παράθυρα, καὶ ἐκ τούτων πάλιν νέας ὁδοὺς καὶ νέους γείτονας! Μετῳκήσατε; Εἶνε λοιπὸν περιττὴ πᾶσα περιγραφὴ τῆς χθές. Δὲν μετῳκήσατε ἔτι; Τότε αὔριον βλέπετε. Ἄλλως τε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν πάσῃ οἰκίᾳ, ἐν πάσῃ οἰκογενείᾳ ὑπάρχει καὶ εἷς ἱστορικὸς καὶ ἐπὶ ἡμέρας μακρὰς θὰ ἐξακολουθῇ οὗτος διηγούμενος τὰ πάθη καὶ τὰς ζημίας τῶν ἐπίπλων, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀχθοφορικῶν καὶ ὅλα τὰ ἀνέκδοτα ὅσα συνέθησαν κατὰ τὴν μετοικεσίαν εἰς δόξαν τῶν αὐθημερὸν μνημονευομένων Σομεὼν τοῦ Στυλίτου καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ὁποκειμένων μὴ διακριθέντων ποσῶς ἐπὶ τακτικῇ ζωῇ καὶ ἀγάπῃ τῆς ἑστίας των.

※

Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἐννοοῦσι ν' ἀφήσωσιν οὐδὲν ἔργον ἀνεξέλεγκτον. Ἐμπορικὸς λαὸς βλέπετε. Ἐσχάτως ἐποίησαν τὸν ἰσολογισμόν... τῶν στίχων τοῦ Σαιξπήρου. Εὗρον δὲ ὅτι ὁ μέγας δραματοποιὸς ἔγραψε ἐν ὅλῳ 114,000 στίχους. Ταῦτα εἰς τὸ Δοῦναι ἀλλ' ἐπειδὴ χρειάζεται καὶ Λαβεῖν εἰς τὰ κατάστιχα ἐτέθη καὶ ἐκεῖ τὸ ποσόν, 14,000 στίχων τοῦ ὁποίου ὁ Σαίξπηρ ἐδανείσθη παρὰ διαφόρων συγχρόνων του ποιητῶν· τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν στίχων ἀνέρχεται εἰς τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν 100,000. Ὥστε κατὰ τὴν ποσότητα τῶν στίχων, τοὐλάχιστον, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες κίμποσους Σαιξπήρους...

※

Καθολικός τις καταληφθεὶς ὑπὸ νεκροφανείας, ἐξηγέρθη, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ νεκροφόροι ἐκάλυπτον τὸ φέρετρόν του. Εἰς τὸν κρότον τῶν ἥλων δι' ὧν ἐκάρφωνον τὸ σκέπασμα νομίσας ὅτι, ὡς συνήθως κρούουσι τὴν θύραν ἀναφωνεῖ:

— Entrez...

Ἰμδ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πῶς προσεφώνησε τὸ πρῶτον ὁ φιλικὸς Παναγιώτης Πελοπίδας τὸν ὑπ' αὐτοῦ μυηθέντα ἀοίδιμον μητροπολίτην Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανόν;

— Πόθεν τὸ ὄνομα τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίας Ῥόμβης;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Εἶμαι μέρισμα τοῦ χρόνου, μὲ κρατεῖς καὶ σὲ γνωρίζω,
τέρψεως ὀλίγας ὥρας κι' ἐγὼ κάποτε χαρίζω.
Ἑπτὰ ἔχω θυγατέρας πλὴν καὶ δώδεκα συγχρόνως;
ἂν καὶ μ' ἔχῃ θυγατέρα καὶ ἐμὲ ὁ γέρων χρόνος.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ δελτίῳ 26 πνευματικῶν ἀσκήσεων.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Ἄνθη-ΠανθηΡ (Πάνθηρ) Πὰν-θήρ.
Τόνος-τόνος (θύννος)
Θάσος-Ἄσος.

Μονοκονδυλιά

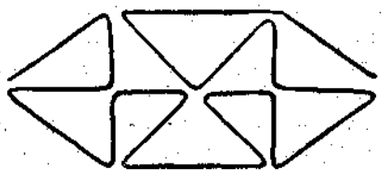

Αἱ ὑπολειφθεῖσαι ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ Ἰουλίου λύσεις τοῦ δελτίου 18.

Ἀναγραμματισμός. Διὰ τῆς προσθήκης κτλ. Σχηματίζονται τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων. Βίσα, Βοῖα, Σέριφος, Πάος, Βέργη, Κρίσσα, Ἴος, Ἀνάφη, Λυσιάς, Λάος.

Τίς πρῶτος παρετήρησε κτλ. Ἀνθέμιος ὁ Τραλλιανός.

Τίς ὁ τελευταῖος χρησμὸς κτλ. Ὁ πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν δοθείς·

Εἴπατε τῷ βασιλεῖ, χαμαὶ πέσε δαίδαλος αὐλά,
οὐκέτι φοῖβος ἔχει καλύβαν, οὐ μάντιδα δάφνην
οὐ παγὰν λαλέουσαν, ἀπέσβετο καὶ λάλον ὕδωρ.

Τίς ἔγραψε τὸν στίχον.

«Χριστὲ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον ποὺ βρεθήκαμε,
ἢ βόηθα γιὰ παράδεις ἢ χαθήκαμε;»

— Ὁ Λασκαράτος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἂν ὁ Περικλῆς κτλ. Ὁ δῆμος νῦν θὰ εἰσέπραττεν εἰσόδημα ἐκ δραχμῶν 66,400 ἐννεάκις ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος.

Συμπλήρωσις ἑξαστίχου

Ἡ γυνή! ἀλλὰ καρδία
εἰς τὰ στήθη της δὲν πάλλει,
κατοικεῖ ἡ προδοσία
ὑπὸ δέρμα ἀπαλόν,
εἰς τὸ ὄμμα τὸ δειλὸν
κατοικεῖ θανάτου ζάλη.

Δ. Παπαρηγοπουλος

ΚΥΒΟΛΕΞΟΝ

ΔΥΡΑ κτλ. ὡς τὸ τοῦ ἀριθ. 19.

ΓΡΙΦΟΣ

Κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Σκοῦπα-κοῦπα. Ἡ Σιωπή.

— Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον τὰς περισσοτέρας λύσεις ἀπέστειλεν ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Γκιώκα συνδρομήτρια Ἀθηνῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Κ. Α. Πάτρας. Ὡς καὶ ἐν τῇ κεφαλίδι τοῦ δελτίου βλέπετε, ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτησία καὶ προπληρωτέα, μόνον δὲ πρὸς εὐκολίαν τῶν συνδρομητῶν δεχόμεθα τὴν πληρωμήν της εἰς δύο ἴσας ἑξαμηνιαίας δόσεις. — κ. Ε. Κ. Ε. Σκόπελον. Ἐλήφθη συνδρομή σας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Περὶ τοῦ εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ «Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα» ἐπληροφορήθημεν· ὅτι ἐκδοθήσεται μετ' οὐ πολύ· ἡ διεύθυνσίς των θέλει σᾶς πληροφορήσῃ τὰ καθέκαστα. Τὰ Χ. Ἑ. δὲν ἐξεδόθησαν ἰδιαιτέρως. — κ. Χ. Δ. Ναύπλιον. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ὡς καὶ τὸν κύριον Β. τοῦ Ἄργους. — κ. Α. Κ. Χ. Σύρον. Ἐλήφθη ἡ πρώτη δόσις, σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Χ. Ζ Σάκυνθον. Οὐδὲν χειρόγραφον ἐλάβομεν· ἂν ἐπιμένετε σᾶς ἀπαλάττομεν. — Κυρίους Μ. καὶ Τ. Μεσολόγγιον. Συνδρομή σας ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. — κ. Ν Σορ. Ἐνταῦθα. Ἀνεβλήθη καταχώρησίς της ἕνεκα πληθύος ὕλης. Δημοσιευθήσεται προσεχῶς. — κ. Ε. Κ. Μ. Κεφαλληνίαν. Ἐλήφθησαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δ. Μ. Πειραιᾶ. Τυπογραφικὸν λάθος ἀντὶ 30 ἔγραφη ὅτι ἡ Κυρία Ὑψηλάντου τὸ γένος Μουρούζη διέτρεφε 300 ὀρφανὰ ἐν καιρῷ τῆς χολέρας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀπέθανε καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Μάρκου Βότσαρη. — κ. Ι. Δ. Κ. Χανία. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν καὶ τὴν ἑτέραν διατριβήν. — κ. Κ. Σ. Θάρναν. Δεχόμεθα πάσης ἐθνικότητος γραμματόσημα. — κ. Σ. Π. Ρ. Βραΐλαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Δὲν σᾶς ἀπηντήσαμεν ἐγκαίρως διότι εἶχε παραπέσει ἡ ἐπιστολή. Μᾶς συγχωρεῖτε. — κ. Ι. Χ. Δ. Πειραιᾶ. Δημοσιευθήσεται τὸ ἀξιόλογον! μετὰ δύο ἑβδομάδας· μετὰ τῶν διορθώσεων θὰ σᾶς ἀποστείλωμεν τὰ γνωστά. — κ. Ι. Δ. Π. Πρέβεζαν. Λοιπὸν μόνον ὡς ἀνταποκριτὴς θὰ μᾶς εἶσθε γνωστός; συγγράψατε, συγγράψατε. — κ. Ε. Κ. Ὀδησσόν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Μὴ μᾶς λησμονῆτε. — κ. Γ. Κ. Π. Ἀλεξάνδρειαν. Πρὸς τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας θὰ συμμορφωθῶμεν. — κ. Α. Β. Π. Δαρδανέλλια. Ἐλήφθησαν σᾶς εὐχαριστοῦμεν — κ. Α. Π. εἰς Ἀσιούτ. Ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ κ. Ι. Π. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γ. Β. Ὀδησσόν. Αἱ παραγγελίαι σας ἐξετελέσθησαν κατὰ γράμμα. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πολυτίμους πληροφορίας. Ὁ λόγος δυστυχῶς ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου δημοσιευθήσεται ἀλλαχοῦ. — κ. Θ. Γ. Α. Τούλτσαν. — Ἐλήφθη σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἐν Ἀθήναις. — Τυπεῖς «Κορινναῖς».